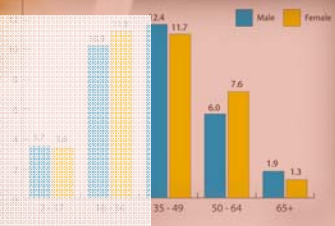

Sándor-Lenkei Aida

Segítő szervezetek, intézményrendszerek

A követelménymodul megnevezése:
Egyéni fejlesztés és segítő támogatás

A követelménymodul száma: 1896-06 A tartalomlelem azonosító száma és célcsoportja: SzT-007-50

SEGÍTŐ SZERVEZETEK, INTÉZMÉNYRENDSZEREK

ESETFELVETÉS – MUNKAHELYZET

Ádám 17 éves, nagyon jó képességű fiatal, régebben rendszeresen tanulmányi versenyeket nyert, zeneiskolába járt, zongorázni tanult, sportolt. Nagymamája egyedül neveli, mivel édesanyja, a gyermek születésekor elhunyt, apja ugyan nevére vette, de nem törődik vele, családja van. Az utóbbi 2 hónapban nem jár a gyerek rendszeresen iskolába, tanulmányi eredménye romlott, rendszeresen alkoholt fogyaszt, agresszíven viselkedik, skinhead baráti körrel tart kapcsolatot, lehet, hogy drogozik is. Az iskolában barátai nincsenek, az osztálytársait már alig ismeri, és a tanárok csak rendbontónak tartják. Ádám szinte fordított életet él, éjszaka kocsmazik, nappal alszik, így az iskola nem fér bele a mindennapjaiba. A skinhead csoporthoz való tartozás, úgy érzi, hogy megerősíti önbizalmát, és célt ad életének, úgy érzi, biztonságban van, révbe ért közöttük. Sajnos nem veszi észre, hogy ezek a felnőtt korú "barátok" gyakran kihasználják jóhiszeműségét, és pénzforrásnak, illetve szállásadónak tartják, nem ritkán az "illegális hungarista bulik" színhelyévé varázsolják a lakást, ahol a 72 éves nagyjával él együtt. A nagyi nem bír vele, tehetetlennek érzi magát a gyermek nevelése kapcsán, sőt eljutott odáig, hogy fél tőle és a barátaitól, akik az egész lépcsőházat rettegésbe tartják fenyegető magatartásukkal, öltözködésükkel, és agresszív megnyilvánulásaikkal.

Vajon kitől kaphat segítséget ez a nagymama? Vajon kinek van szüksége ebben a családban segítségre és melyik segítő szolgáltatás lehet a legadekvátabb Ádám és a nagymamája számára?

Ki segít és hogyan annak a fiatalnak, aki az iskolában nemkívánatos személy, aki a korosztályába nem tud beilleszkedni, és deviáns magatartásformákat produkál, akitől a közvetlen környezete fél?

A tanulmány nem foglalkozik azzal a lelki folyamattal, ami Ádámot ilyen problémássá tette, kizárólag azokat a segítő helyeket mutatja be, ahol ő és nagymamája "recepteket" kaphat a probléma megoldására.

SZAKMAI INFORMÁCIÓTARTALOM

A SZOLGÁLTATÁS

Mit is jelent valójában az a fogalom, hogy szolgáltatás?

Az általános megfogalmazás szerint a személyes, társadalmi és termelési szükségletek kielégítésére irányuló emberi tevékenységek azon fajtáit nevezzük szolgáltatásoknak, amelyek fő jellemzője, hogy hasznos hatásuk, eredményük általában nem ölt önálló tárgyi formát. Ebből következik, hogy a szolgáltatás során nyújtott teljesítmény elvont dolog.

1. A segítő szolgáltatások általános jellemzői

A kimenet *tárgyasultságát* tekintve, a szolgáltatás maga, jellemzően nem kézzel fogható, hiszen emberorientált tevékenység révén, a segítő és a segítő interakciójában valósul meg, ami többek között lehet segítő beszélgetés, konzultáció, tanácsadás, interjú, segítő beszélgetés, telefonos információnyújtás, vagy lelki-segélynyújtás, stb.). Csak ritkább esetben beszélhetünk tárgyasult segítségnyújtásról, pl.: ruha-, egyéb élelmiszer vagy, tárgyi adományok közvetítése.

A szolgáltatás *forrását* tekintve jellemzően az emberi kapcsolatok jelentik (legyen az kétszemélyes, csoportos, vagy közösségi kapcsolati rendszer biztosítása). Azonban előfordulnak eszközorientált szolgáltatások, melynek során a szolgáltatás pl.: az ingyenes internet-használat biztosítása, táborozási lehetőség kihasználása, vagy egy közösségi tér "birtokba vétele".

Mobilitásuk szerint, bizonyos szolgáltatások szállíthatók, és bárhol igénybe vehetők (pl.: információs szolgáltatás, drogbusz, pályaválasztási tanácsadás), mások csak az adott helyszínen igénybe vehetők (pl.: családterápia, játszóház, csoportfoglalkozás).

A szolgáltatások *finanszírozását* tekintve, beszélhetünk közfinanszírozású szolgáltatásról, amikor maga a kliens (a szolgáltatást igénybe vevő) nem fizet a szolgáltatásért, ingyenesen veszi igénybe. Ez a segítő szolgáltatások többségére jellemző.

Létezik magánfinanszírozású szolgáltatás, amiért az igénybe vevő fizet a szolgáltatónak – pl.: táboron való részvétel, tanácsadás.

Illetve vegyes finanszírozású szolgáltatásról is beszélhetünk, ahol az igénybe vevő is fizet térítési díjat, de azt a központi költségvetés is megtámogatja, pl.: étkeztetés, házi segítségnyújtás.

2. A segítő szolgáltatások alapelvei, a segítő értékei

- Mindenkinek egyenlő hozzáférést biztosít a szolgáltatások eléréséhez, diszkriminációmentesen
- Felelősséget vállal az adott szolgáltatási folyamatért, amit a kliens érdekében végez

- Tiszteletben tartja kliense méltóságát, jogait, céljait és szándékait, kapcsolatuk a bizalomra épül, és a partnerségre – kapcsolatuk egyenrangú
- A kliens által elmondottak érvényesíti az adatvédelemi törvényben foglaltakat, és titoktartásáról biztosítja kliensét
- A segítő, kliense kiszolgáltató helyzetével nem él vissza, és csak vele együttműködve dolgozik.

SEGÍTŐ SZOLGÁLTATÁSOK

Az ifjúságsegítő szakember feladata, hogy ismerje a gyermekek és fiatalok élethelyzetéből, korosztályából, életciklusi kríziséből adódó problémák rendszerét, felismerje azok megjelenési formáit a fiatal viselkedésében és adekvát segítséget tudjon nyújtani, vagy amennyiben kompetenciáján kívül esik a probléma megoldása, más szakemberhez, szolgáltatáshoz tudjon irányítani. Ehhez ismernie kell a segítő intézmények rendszerét, feladatát, kompetenciáit és szolgáltatási egységeit. A tanulmány kiemeli a gyermekek és a fiatalok által leggyakrabban igénybe vett segítő szolgáltatásokat és azok feladatait, céljait és szolgáltatásait elemzi.

1. NEVELÉSI TANÁCSADÓ

A nevelési tanácsadás feladata (A 14/1994. (VI.24.) sz. MKM rendelet tükrében):

A beilleszkedési, tanulási nehézségekkel, magatartási rendellenességekkel küzdő gyermek problémáinak feltárása, ennek alapján szakvélemény készítése, a gyermek rehabilitációs célú foglalkoztatása a pedagógus és a szülő bevonásával, továbbá az óvoda megkeresésére szakvélemény készítése az iskolakezdéshez, ha a gyermek fejlettsége, egyéni adottsága ezt szükségessé teszi.

A beilleszkedési, tanulási és/vagy magatartási nehézség a gyermek, a szülő, a pedagógus és a környezet számára is jellegzetes tünetek, panaszok képében jelenik meg. A nevelési tanácsadóban történő vizsgálat a szülő, vagy a gyámhivatal kérésére indul, illetve családvédelmi intézmény, és iskola javaslatára, a szülő beleegyezésével. Minden esetben fontos a szülő konkrét tájékoztatása azokról az okokról, amelyek alapján a gyermek fejlődésének segítésére a nevelési tanácsadó szakembereinek – pszichológus, gyógypedagógus, pedagógus, gyermek-szakorvos vagy gyermekpszichiáter – felkeresése javasolt.

A nevelési tanácsadó szolgáltatásainak igénybevételére minden gyermek jogosult. Abban az esetben, ha a nevelési tanácsadó megítélése szerint a gyermeknél testi, érzékszervi, értelmi, beszéd- vagy más fogyatékoság gyanúja merül fel, javasolja a szülőnek, hogy gyermekével jelenjen meg az illetékes szakértői és rehabilitációs bizottság vizsgálatán, saját vizsgálatának eredményeit és a rendelkezésére álló egyéb iratokat ez esetben megküldi a szakértői, és rehabilitációs bizottság részére.

A nevelési tanácsadók feladata és tevékenységi köre:

- pszichológiai diagnosztizálás,
- pszichológiai tanácsadás,
- pedagógiai diagnosztizálás,
- pedagógiai korrekció,
- (gyógy)pedagógiai fejlesztés,
- gyermek-centrikus, lélektani háttérű családgondozás,
- fejlettségi vizsgálatok végzése a tanköteles korba lépő gyermekeknél.

A tanácsadók működése csak akkor lehet eredményes, ha kiépült kapcsolatokkal rendelkeznek a körzetükben lévő intézményekkel: óvodákkal, iskolákkal, gyermekvédelmi intézményekkel, családsegítő központokkal, gyermek-ideggondozókkal, és minden gyermekekkel foglalkozó intézménnyel, segítő szervezettel.

A nevelési tanácsadás igénybe vétele javasolt:

- tanulási és teljesítményzavarok esetén (ha a gyermek teljesítménye képességei alatt marad (írás, olvasás, figyelemzavar, tanulási kedv hiánya, stb.)
- Magatartási és beilleszkedési problémák esetében (kapcsolati nehézségek, túlzott visszahúzóds, viselkedésváltozás)
- érzelmi, indulati élet zavarai esetében (túlzott érzékenység, deviáns viselkedés, ideges eredetű beszédzavar, agresszivitás, neurotikus tünetek)
- iskolaérettség megállapításával kapcsolatos kérdésekben, ha a szülő bizonytalan a gyermeke iskolakezdésével kapcsolatban

2. PÁLYAVÁLASZTÁSI TANÁCSADÁS

Sok fiatal úgy jut el a főiskoláig, vagy az egyetemig, hogy nem gondolta végig tudatosan, hogy milyen pályát is választott valójában, hogy az passzol-e a személyiségéhez, érdeklődési területéhez, és képességeihez. Sokszor csak egyik vizsgától a másikig lát el, majd amikor a diplomát a kezébe kapja, derül csak ki számára, hogy az, ami a szakmája lett, nem is olyan kedves számára, hogy életem át azzal foglalkozzon. A pályaválasztás során erősen érződik a szülők, a barátok, és egyre inkább a média hatása (természetfotózás, kommunikációs szakmák, lakberendezés, stb.), sokszor nyomása. A tudatos pályaválasztás már általános iskola hetedik osztályában elkezdődik. Sajnos az általános iskolák csak néhol alkalmaznak pályaválasztási tanácsadót forráshiány miatt, így különösen nagy jelentősége van a pályaválasztási tanácsadó és az iskola közötti együttműködésre. Egy kiépült együttműködési rendszer lehetőséget ad a pedagógusnak, hogy pályaválasztási problémák esetén szakemberhez tudja irányítani a gyereket/gyerekeket.

A szakirodalom a pályaválasztás fogalma helyett az életpálya-építés kifejezést használja, a változó körülmények miatt, ugyanis a munkavállalók folyamatos pályakorrekcióra kényszerülnek.

4.1 A pályaválasztási tanácsadás eszközei

A pályatanácsadás során a szakemberek egészen a gyermekkortól kezdve feltárják a tanácsadásban résztvevő munkamódjának jellemzőit. Interjúk, kérdéssorok segítségével tisztázzák a motívumokat, a célokat és a személyiségjellemzőket.

- Akik szívesen foglalkoznak mások jólétével, közreműködnének különféle problémáik megoldásában vagy képességeik fejlesztésében, azoknak nem nehéz azonosítani az egészségük, oktatás vagy szolgáltatások területeit.
- Viszont akik nem szívesen mélyednek el a részletekben, inkább nagy összefüggésekben gondolkodnak, ügyesen átlátják a különféle feladatok támasztotta követelményeket és élvezik azt, hogy másokat meggyőzhetnek – ők jó terepet találnak az üzleti kommunikációval kapcsolatos irányítói, szervezői munkakörökben.
- Akik pedig arra vágnak, hogy tisztán látható szabályok alapján dolgozzanak, főnökeik pontosan megmutassák vagy megmondják feladataikat, hagyományos munkaidőben és foglalkoztatási keretben tevékenykedjenek, azoknak az adminisztráció, a jogi és igazgatási területek kínálata lehet az ideális választás.
- Az érdeklődők pl.: 4–5 perces filmeket nézhetnek meg az egyes szakmákról illetve különféle mappákba rendezve tekinthetik meg, hogy a kedvelt szakma sikeres elsajátításához mi szükséges.
- Az egyik legismertebb számítógépes program, amivel a fiatalok tesztelhetik érdeklődési körüket a **Choices** fantázianevet viselő kanadai programmal a megfelelő szakmát lehet kiválasztani 12 szempont alapján. A másik programmal pedig az érdeklődést lehet felmérni. Itt 50 kérdés alapján, különböző szituációs helyzetek modellezésével adható válasz és diagnózis a kedvelt területekről. A szoftver a kitöltőket öt típusba sorolja: a kétékezi munkát szerető tárgyiasak, az emberekkel foglalkozni szerető szociális beállítottságúak, az önálló munkavégzésben gondolkodó irányítók, az állandó innováción fejüket törő, kreatív újítók és az ismétlődő feladatokat szerető és ezért adminisztratív munkát szerető módszerezsek. Ez azonban csak akkor működik hatékonyan, ha jó a pályaválasztás előtt álló fiatal önismerete
- Könyvek, mappák, önértékelő programok, pályaaorientációs tesztek is eszközként szolgálnak a tanácsadás során, de a legfontosabb, hogy felkészült szakemberekkel tud a pályaválasztásában bizonytalan fiatal konzultálni.

Pályaválasztási tanácsadást a pedagógiai szakszolgálatokon kívül a Foglalkozási Információs Tanácsadók (FIT) irodái, ifjúsági tanácsadó irodák, egyes gyermekjóléti-, és családi szolgálatok és egyéb civil szervezetek nyújtanak az országban.

A belső motiváció mindenek felett

„A valódi belső motiváció hiánya előbb–utóbb zavart okoz az életpálya építésében”. Teljesen különböző hatékonysággal tevékenykedik és eltérő elégedettséggel éli meg a pályáját az, aki belső igényei alapján, a neki teljesen személyre szabott munkát végzi, mint az, aki csak megcsinálja a feladatait, mert éppenséggel meg tudja tenni. Az előbbi számára a különféle problémák, akadályok kihívást jelentenek, keresi a megoldandó feladatokat. Az utóbbi mindennel elégedetlen, boldogtalan, idővel kiégett és pályamódosításra kényszerülő munkatárs lesz.

3. GYERMEKJÓLÉTI SZOLGÁLAT

A gyermekvédelem fogalma

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (Gyvt.) szerint: A gyermekek védelme a gyermek **családban** történő nevelkedésének elősegítésére, veszélyeztetettségének **megelőzésére** és **megszüntetésére**, valamint a szülői vagy más hozzátartozói gondoskodásból kikerülő gyermek, **helyettesítő védelmének** biztosítására irányuló tevékenység.

A 15/1998. (IV. 30.) NM rendelet 14. § (1) bekezdése kimondja: „ A települési önkormányzat, a településen élő gyermekek veszélyeztetettségének megelőzését a gyermekjóléti szolgálat útján szervezi.” A gyermekjóléti szolgálatok létrehozása és működtetése minden település kötelező feladata. A szolgáltatás ingyenes, és minden gyermek és családja számára egyaránt hozzáférhetővé kell tenni a szolgáltatásait.

Célja: a gyermek testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődésének, jólétének, a családban történő nevelésének elősegítése, a veszélyeztetettség megelőzése és a kialakult veszélyeztetettség megszüntetése, valamint a gyermek családjából történő kiemelésének a megelőzése.

A gyermekjóléti szolgálat – a 15/1998.(IV.30)NM rendelet 6.§. értelmében a szolgáltatásait

- az ellátások teljesítésével (gondozás),
- az ellátások közvetítésével (szolgáltatás),
- szervező tevékenységgel (szervezés) biztosítja.

Célcsoport: Minden gyermek (0–18 és 24 éves korig az utógondozott fiatal) az adott településen az elsődleges prevenció tevékenységben, a másodlagos prevencióban a veszélyeztetett gyermekek köre.

A gyermekjóléti szolgálat feladatai:

1. A gyermek családban történő nevelkedésének elősegítése
2. A gyermek veszélyeztetettségének megelőzése
3. A már kialakult veszélyeztetettség megszüntetése, a veszélyeztetettséget előidéző okok feltárása és ezek megoldására javaslat készítése. Szükség esetén hatósági beavatkozás kezdeményezése, javaslatot készít a gyermek családjából történő kiemelésére,
4. A családjából kiemelt gyermek visszahelyezése érdekében családgondozás és utógondozás

1. A gyermek családban történő nevelkedésének elősegítése érdekében végzett feladatok

- Tájékoztatást nyújt a gyermek fejlődését biztosító támogatásokról, a támogatásokhoz való hozzájutásról, jogokról, szolgáltatásokról

- Családtervezési, pszichológiai, nevelési, egészségügyi, mentálhigiénés, jogi és káros szenvedélyek megelőzését célzó tanácsadáshoz való hozzáférés megszervezése, közvetítés
- Szociális válsághelyzetben lévő várandós anya támogatása, segítése, tanácsokkal való ellátása, valamint a családok átmeneti otthonában igénybe vehető ellátáshoz való hozzájutás szervezése
- Szabadidős programokat szervez (játsszóház, tábor, csoportos foglalkozások, közösségi programok), és ezt kezdeményezi más intézményekben is
- Hivatalos ügyek intézésében segítséget nyújt.

2. Veszélyeztetettség megelőzése érdekében végzett feladatok

2.1. Jelzőrendszer működtetése

A gyermekjóléti szolgálat feladata a jelzőrendszer működtetése, a jelzőrendszer tagjaitól érkezett jelzések fogadása, a gyermekekkel kapcsolatos problémák felkutatása, a megtett intézkedésekkel kapcsolatban a jelzőnek való visszajelzési kötelezettség. Továbbá feladata a magánszemélyek részvételének elősegítése a megelőző rendszerben.

A jelzőrendszer tagjai

- a védőnői szolgálat, a házi orvos, a házi gyermekorvos,
- a családsegítő szolgálat, a családsegítő központ,
- a közoktatási intézmények, így különösen a nevelési-oktatási intézmény, a nevelési tanácsadó,
- a rendőrség,
- az ügyészség,
- a bíróság,
- a menekülteket befogadó állomás, a menekültek átmeneti szállása,
- a társadalmi szervezetek, egyházak, alapítványok.

A jelzőrendszer működtetésének formái:

2.1.1. Jelzés

A jelzőrendszeri tagnak a jelzését úgy kell megírnia, hogy abból kiderüljön a veszélyeztetettség oka és lehetőség szerint mértéke is. Éppen ezért a jelzésnek lényegre törőnek, problémára fókuszálnak kell lennie. Tartalmaznia kell az érintett gyermek(ek) legfontosabb adatait (név, születési idő-hely, anyja neve, családtagok felsorolása, állandó lakcím, esetleges tartózkodási hely), a jelzést tevő intézmény megnevezését, címét, a jelzést tevő személy nevét és elérhetőségét. A jelzésben ki kell térni a probléma rövid leírására, a jelzést tevő által a gyermek és családja életében, életkörülményeiben észlelt veszélyeztető okok részletezésére. A jelzésben a jelzést tevőnek ismertetnie kell a gyermek érdekében általa eddig megtett intézkedéseket is, valamint ezen felül a gyermek veszélyeztetettségének megszüntetése érdekében tett esetleges javaslatát.

A jelzőrendszer tagjai kötelesek jelzéssel élni – írásban és időben – a gyermek veszélyeztetettsége esetén a gyermekjóléti szolgálat felé, ill. hatósági eljárást kezdeményezni a gyermek bántalmazása, súlyos elhanyagolása vagy egyéb súlyos veszélyeztető ok észlelésekor, továbbá a gyermek önmaga által előidézett súlyos veszélyeztető magatartása esetén.

A jelzőrendszer tagjai a gyermek családban történő nevelkedésének elősegítése, a veszélyeztetettség megelőzése és megszüntetése érdekében kötelesek egymással együttműködni és egymást kölcsönösen tájékoztatni.

Az észlelő- és jelzőrendszer működésének célja, a gyermekek veszélyeztetettségét előidéző okok, problémák időben történő felismerése, és azok mihamarabbi enyhítése, megoldása. Tevékenységének mindenkor a kliens érdekeit kell szolgálnia. A jelzőrendszer tagjainak szakmai tevékenységük során kötelességük a titoktartás és az információk felelős kezelése, a velük kapcsolatba kerülő személy méltóságának tiszteletben tartása.

Az észlelő- és jelzőrendszer hatékony működéséhez rendkívül fontos a kompetenciahatárok, feladatok, felelősségi körök megállapítása. A veszélyeztetettség felismeréséhez, a probléma beazonosításához szükséges az egységes fogalom meghatározás és használat. Az információk áramoltatása, a rendszer működése valamint a problémamegoldás érdekében elengedhetetlen a tagok közötti flyamatos kapcsolattartás, a közös cél meghatározás és mindezek mellett a szakmai identitás megőrzése. A jól működő jelzőrendszer hatékonyan tudja képviselni az érintett kliensek érdekeit, a tagok megfelelő együttműködési készsége pedig elősegíti a színvonalas szakmai munkát.

Az észlelő- és jelzőrendszer kiépítése és működtetése a gyermekjóléti szolgálat feladata. E tevékenység keretében kezdeményezi a tagok részvételét a rendszerben, szervezi és összehangolja a tevékenységüket, felhívja a tagok figyelmét a jelzési kötelezettségük teljesítésére.

2.1.2 Esetmegbeszélés

A jelzőrendszer hatékony működtetésének valamint a tagok együttműködésének érdekében a gyermekjóléti szolgálat **esetmegbeszélést** tart. Ez történhet esetkonferencia, valamint szakmaközi megbeszélés formájában. Az esetkonferenciát egy adott család ügyében hívja össze a gyermekjóléti szolgálat, ahol a gyermek már gondozás alatt áll és a veszélyeztetettség ténye bizonyított. Az esetkonferencia nem széles körű, az érintett család és a családdal foglalkozó szakemberek vesznek részt rajta.

A **szakmaközi megbeszélésekre** évente legalább hat alkalommal kerül sor és érinti az adott település teljes észlelő- és jelzőrendszerét. A gyermekjóléti szolgálat a megbeszélés tárgyát előre meghatározott szempontok alapján válogatja össze, adott téma köré csoportosítva. A szakmaközi megbeszélés célja a gyermekjóléti szolgálat valamint az észlelő- és jelzőrendszeri tagok együttműködésének elősegítése, illetve hatékonyabbá tétele.

A jelzőrendszeri tagok a szakmaközi megbeszélések alkalmával a saját területük szakmai lehetőségeivel, kompetenciáik felhasználásával a felmerülő problémákra – adott esetben a gyermekeket, fiatalokat közvetve vagy közvetlenül érintő problémára – közösen dolgoznak ki megoldási alternatívákat, miközben a témára vonatkozó egységes szemlélet kialakítására törekednek. A megbeszélések során sor kerül a feltárt veszélyeztető tényezők megszüntetésére irányuló cselekvési terv kidolgozására is.

Az **esetmegbeszélés** elősegítheti a közös fogalomhasználat kialakítását, a nézetkülönbségek tisztázását. Lényeges kérdés az információcsere módozatainak kialakítása. A megbeszéléseken lehetőség van az összes, hasonló területen dolgozó szakemberének az együttgondolkodására, valamint az információ cserére.

2.1.3. Gyermekvédelmi tanácskozás

A jelzőrendszer működtetésének harmadik formája az éves gyermekvédelmi tanácskozás, melyet évente egy alkalommal (március 31-ig) kell összehívnia a gyermekjóléti szolgálatnak. A tanácskozás lehetőséget ad arra, hogy a résztvevők átfogóan értékeljék a rendszer éves működését, feltárják a problémákat, és javaslatot tesznek az esetlegesen szükséges változtatásokra.

A döcögő jelzőrendszer

A jelzőrendszer működését számos probléma nehezítheti.

- A tagok félnek a felelősség felvállalásától, ezért írásban nem jeleznek, a szóban tett jelzést utólagosan nem írják le („Az én nevem ne jusson az érintett tudomására” vagy „A mi intézményünk jó viszonyban van a családdal, és ez maradjon is így.”).
- Előfordulhat, hogy nem bíznak a változásban, kételkednek abban, hogy eredményt lehetne elérni a családdal/gyermekkel.
- Gyakran megjelenő probléma, hogy a tagok félnek az esetleges negatív következményektől, kellemetlenségektől (Ez különösen kis településeken jelent gondot, ahol mindenki ismer mindenkit, az érintett család ismeri a jelzést tevő személyét, lakcímét.).
- Az időben történő jelzések megtételét akadályozhatja a veszélyeztetettség fogalmának eltérő értelmezése is. Gátló tényezőt jelenthet, ha a tagok között rivalizálás, alá-fölérendeltségi viszony kialakítására való törekvés jelenik meg.
- Sok esetben jelent visszatartó erőt, hogy a jelzés megtételének elmaradása nem jár semmilyen negatív következménnyel, a mulasztó jelzőrendszeri tag nem vonható felelősségre. A gyermekvédelmi törvény módosítása ez utóbbi tényezőt már kiküszöbölte. Eszerint, ha az észlelő – és jelzőrendszer tagja jelzési vagy együttműködési kötelezettségének nem tesz eleget, a gyámhivatal – jelzésre vagy hivatalból – értesíti a fegyelmi jogkör gyakorlóját, és javaslatot tesz az érintett személlyel szembeni fegyelmi felelősségre vonás megindítására. Amennyiben gyermek sérelmére elkövetett bűncselekmény gyanúja merül fel, a gyámhivatal büntetőeljárást kezdeményez.

A jogszabályi rendelkezések megteremtik az alapját az észlelő - és jelzőrendszer működtetésének a gyermekjóléti szolgálatok számára. A gyermekjóléti szolgálatoknak emellett lehetőségük van arra, hogy a rendszer működtetéséhez a helyi jó gyakorlatokat kialakítsák. Ilyen lehet, ha a gyermekjóléti szolgálat rendszeresen részt vesz a jelzőrendszeri tagok munkaértekezletein (pl. nevelőtestületi értekezletek, osztályfőnökök, iskolaigazgatók, gyermek- és ifjúságvédelmi felelősök, védőnők munkacsoportjainak értekezlete, gyermekorvosi referáló értekezletek). Az értekezleteken lehetőség nyílik az információk cseréjére, probléma meghatározásra és elemzésre, feladatok elosztására és egyeztetésére is.

Az ifjúságsegítő szakember tevékenykedjen bárhol is a gyerekek/fiatalok érdekében, egyértelműen jelzőrendszeri tag, így a fent leírt megállapítások vonatkoznak rá is.

3. A veszélyeztetettség megszüntetése érdekében végzett feladatok

- Családgondozás - személyes segítő kapcsolat keretében, gondozási tervet készít a segítő és ennek mentén közösen dolgozik a családdal a probléma megoldásán. Meg kell kísérelnie a probléma megoldása érdekében a klienssel való együttműködést.
- Konfliktuskezelő, családterápiás módszert alkalmaz, vagy közvetít.
- Amennyiben a probléma továbbra is fennáll, más hatósági intézkedést kezdeményez (védelembé vétel, ideiglenes hatályú elhelyezés, átmeneti nevelés, családba fogadás, stb. - lsd.: 1997/XXXI. tv.)

4. A családjából kiemelt gyermek visszahelyezésének elősegítése

- Együttműködik a Területi Gyermekvédelmi Szakszolgálattal, nevelőszülői hálózattal/a gyermekotthon családgondozójával.
- A vérszerinti szülőket segíti a kapcsolattartás, a veszélyeztető tényezők megszüntetésében.
- A hatóság kirendelésére utógondozást lát el a családjába visszahelyezett gyermek kapcsán, segíti a családjába történő visszailleszkedést.

Speciális szolgáltatások a gyermekjóléti központokban

1. Kapcsolattartási ügyelet

Célja a gyermek és a kapcsolattartásra jogosult szülő vagy más kapcsolattartásra jogosult személy számára a találkozássra, együttlétre alkalmas semleges hely biztosítása, konfliktuskezelő, segítő szolgáltatás nyújtása. A szülő, illetve a gyámhivatal kérésére közvetítői feladat - mediáció biztosítása.

2. Utcai és lakótelepi szociális munka

Az utcai és lakótelepi szociális munka célja a szabadidejét utcán töltő, kallódó-csellengő gyerekek speciális segítése. Olyan fiataloknak nyújt segítséget, akik magatartásukkal veszélyeztetik testi-lelki-értelmi fejlődésüket és a gyermekjóléti szolgálat hagyományos családgondozásával nem elérhetőek, vagy gondozásuk eredménytelen. Ez a szociális munka érdemben délután és az esti órákban végezhető.

3. Kórházi szociális munka

Célja: A szociális válsághelyzetben lévő anya és gyermekének segítése. A gyermekosztályon a gyermekelhanyagolás és bántalmazás észlelése esetén a szükséges intézkedések megtétele. Krízishelyzetekben való érzelmi támogatás, tanácsadás. Esetleg a kórházon belül szabadidős csoport szervezése a gyermekek számára.

4. Készenléti szolgálat

Célja: a gyermekjóléti központ nyitvatartási idején túl felmerülő krízishelyzetekben történő azonnali segítség, tanácsadás vagy tájékoztatás nyújtása. A készenléti szolgálatot egy állandóan hívható, közismert telefonszám biztosításával kell megszervezni.

4. CSALÁDSEGÍTŐ SZOLGÁLAT

A családsegítő szolgáltatás célja és célcsoportjai

Az ellátási körzetben (illetékességi területen) élő szociális és mentálhigiénés problémák miatt veszélyeztetett, ill. krízishelyzetben lévő személyek, családok életvezetési képességének megőrzése, az ilyen helyzetekhez vezető okok megelőzése, valamint a krízishelyzetek megszüntetésének elősegítése a szociális munka eszköztárával. Önszerveződő csoportok, közösségek, civil szervezetek támogatása.

A szakfeladatok ellátásának módja, szolgáltatás típusa, tartalma

A családsegítés az egyéneknek/családoknak/közösségeknek nyújtott professzionális támogatás ahhoz, hogy életüket emberi módon, a lehetőségekhez mérten kiegyensúlyozottan élhessék. Olyan szociális és mentálhigiénés szolgáltatás, amely segít szembenézni a problémával és megoldást keresni, segít megtalálni a probléma kezeléséhez szükséges és lehetséges erőforrásokat, valamint segít megtanulni együtt élni olyan problémákkal, amelyek megoldására nincs reális esély. A komplex támogatás magában foglalja a kliens ügyében történő szószólást, ügyének intézésében a szükséges mértékű segítségnyújtást, tanácsadást, információ közvetítést, pszichológiai, jogi segítségadást, mediációs tevékenységet, csoportos problémamegoldást.

Lehetséges szolgáltatások, tevékenységek a családsegítő szolgálatokban

a) Felderítő munka, információgyűjtés

Felderítő munkát végez, tematikus információkat gyűjt a nagyszámban előforduló problémákról és azok okairól a megelőzés és mielőbbi segítségnyújtás érdekében. A feltárt szükségleteket elemzi, saját kompetencia határain belül ezeket kezeli, ill. javaslatot tesz ezek kielégítésének módjára, új szociális ellátások bevezetésére a fenntartó, ill. más szervezetek felé.

b) Veszélyeztetettséget és krízishelyzetet észlelő jelzőrendszer működtetése

A megelőző munkába bevonja az egészségügyi, szociális, oktatási intézményeket, gyermekjóléti szolgálatot, pártfogói felügyelői és jogi segítségnyújtói szolgálatot, valamint társadalmi és civil szervezeteket, egyházakat.

- A jelzőrendszeri munka keretében koordinálja a jelzőrendszer tagjainak - jelzőrendszeri - tevékenységét, felhívja figyelmüket jelzési kötelezettségükre.
- Fogadja a beérkező jelzéseket, megteszi a szükséges lépéseket, intézkedéseket
- A jelzőrendszer tagjaival szükség szerint konzultációt, esetmegbeszélést szervez
- Szükség szerint esetkonferenciát szervez a problémában érintett család részvételével.

c) Egyéni esetkezelés/családgondozás

A családgondozás meghatározott ideig tartó folyamatos segítő kapcsolat az igénybevevő problémájának feltárása és kezelése érdekében. Családgondozást végez egyénekekkel, és családokkal, mely folyamatos támogató kapcsolat célja az egyén problémáinak feltárása, annak kezelése, életfeltételeinek javítása, a család működési zavarainak rendezése a megfelelő szolgáltatási formák igénybevételével. A családgondozás szükség esetén a családtagokra is kiterjedő komplex gondozást nyújtó segítő kapcsolat. A gondozási folyamat részeként érdekvédelem is ellátható (kivéve érdekképviselet) az egyén vagy a család megbízása alapján. A családgondozás része - a szükség szerinti - családlátogatás, a család otthonában, tartózkodási helyén történő kapcsolattartás.

d) Tanácsadások

- A szakmai jogszabályban foglaltaknak megfelelően térítésmentes jogi és pszichológiai tanácsadás
- Életvezetési, mentálhigiénés, ifjúsági, pályaorientációs, munkavállalási tanácsadást, valamint ügyintézésben való segítségnyújtást a komplex családgondozás, valamint a beilleszkedési program keretében biztosítja szociális és mentálhigiénés szakemberei révén
- Foglalkoztatási, munkaerő-piaci tanácsadás
- Családterápia, családkonzultáció biztosítása a családon belüli kapcsolaterősítés, konfliktuskezelés, családi kapcsolati problémák kezelése érdekében. A családterápia, családkonzultáció olyan segítségnyújtási forma, amely során a család valamennyi családtag bevonásával, szigorúan meghatározott időkeretek között, terápiás környezetben, családterapeuta(ák) segítségével, saját erőforrásait mozgósítva találhatja meg a megoldást problémáira.
- Adósságkezelési tanácsadás

Egyéb szolgáltatások

- programokat szervez (üdültetés, táboroztatás, családi nap, ünnepekhez kötődő rendezvények)
- segíti speciális támogató, önszegítő csoportok szervezését és működtetését
- adományokat gyűjt, illetve közvetít

5. IFJÚSÁGI INFORMÁCIÓS ÉS TANÁCSADÓ SZOLGÁLAT

Célcsoport: a fiatal korosztály

Az ifjúság egyfajta életszakasz a kisgyermekkor kiszolgáltatottsága és a felnőttkor függetlensége között, amikor az egyén már nem függ annyira a családtól, iskolától, vagy más intézményektől, de munkájában, magánéletében még nem is tekinthető teljes mértékben a társadalom független, felnőtt állampolgárának. Sokan különösebb nehézségek nélkül élik meg ezt az időszakot, míg mások sok kihívással szembesülnek, emiatt szükségük lehet arra, hogy külső segítséget kérjenek, ifjúsági szolgáltatóhoz forduljanak.

Célja: Az ifjúsági korosztályok számára segítséget nyújt a mindennapi életük során felmerülő problémáik megoldásában, életük teljesebbé tételében, valamint információs szükségleteik kielégítésében.

Mi különbözteti meg a ifjúsági szolgáltatást más segítő szolgáltatástól?

- A fiatal önkéntességére épít, és egyéni motivációjának megfelelően vonja be a segítő folyamatba az egyes szolgáltatásokat
- A fiatal önállóan dönti el, hogy "meddig" engedi be a saját életébe betekinteni a segítőt, erősítve ezzel a fiatal autonómiáját.
- Az erőforrások fogalmát újraértelmezi, azáltal, hogy jól körülhatárolhatóan megfogalmazza saját kompetenciáját és azon kívül eső ügyekben egyéb szolgáltatók erőforrásait (szakembereit) vonja be.
- Egy helyre koncentrálja az információkat és a kompetenciákat, amelyek külön-külön megtalálhatóak ugyan, de beszerzésük, hozzáférésük és a köztük való eligazodás sok időt és energiát igényel.
- Felerősíti mindazoknak a szervezeteknek és információs hálózatoknak a jelentőségét, amelyekkel kapcsolatba kerül.
- A hozzá fordulóktól igényeket, jelzéseket gyűjt, és azokat összegezve továbbítja az érintett szervezetek felé.

Fő tevékenységkör:

- Az érintett fiatalok aktív részvételével kockázatos életviszonyokra és szinterekre összpontosító, alacsony küszöbű, gyermek- és ifjúságvédelmi tárgyú szolgáltatások és elérési programok biztosítása
- Tartalmi szempontból: felnőtté váló fiatalok problémáinak megelőzése (kábitószer problémák, családi problémák, hajléktalanság, munkanélküliség, bántalmazás, bűncselekmények, tanulás, továbbtanulás)

Az ifjúsági információs és tanácsadó szolgáltatás folyamata

Az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatások egymásra épülő szolgáltatás struktúrában hozzáférhetők, de érzékelhetően a kliensek számára ezek nem elkülönülő szolgáltatási egységek.

A szolgáltatási folyamat lépcsőfokai (Dr. Nagy Ádám):

1. Érdeklődés (öninformáció)
2. Információ – kérés
3. Konzultáció
4. Szaktanácsadás
5. Ügyintézés (segítségnyújtás)

Az érdeklődő ügyfeleknél az újságolvasás, a beszélgetés csak puhatolózás, annak a felmérése, hogy a tanácsadóban ülő munkatársat az ügyfél alkalmasnak találja-e a problémája megoldására, szimpatikusnak tűnik-e. Így a találkozás ezen szakaszában, nagyon fontos a fiatal megnyerése, szóval tartása.

Információnyújtás, információszerzés szakaszában a fiatalnak biztosítja a tanácsadó az internetezés lehetőségét, illetve bizonyos adatbázisok elérését, és szükség szerint felajánlja a segítségét. Amennyiben elfogadja ezt a kliens, akkor átlép az információkérés szakaszába. A fiatalokat leginkább foglalkoztató kérdések az információk terén: továbbtanulás, álláskeresés, hivatali ügyintézés, pályázati lehetőségek, albérelti lehetőségek. Amennyiben a tanácsadónak úgy tűnik, hogy a kliens problémája elmélyül, felajánlja neki a konzultáció lehetőségét, amelyet már egy tanácsadó helységben folytatnak le, bizalmi légkörben.

A tanácsadás során a tanácsadó problémafeltáró beszélgetést vezet, feltérképezi a fiatal problémáját, megfogalmaztatja vele azt, illetve közösen megfogalmazzák a probléma megoldásának cselekvési tervét. A kompetenciája eddig terjed ki.

Amennyiben a beszélgetés során kiderül, hogy a fiatal problémája speciális szaktudást igényel, és az túllép a tanácsadó készségein, tudásán, akkor a fiatalnak szaktanácsadót ajánl fel a tanácsadó. Az alábbi szaktanácsadások jelenhetnek meg: pályaorientációs, pszichológiai, jogi, életvezetési, mentálhigiénés, párkapcsolati, családterápia, stb.). A megfelelő szaktanácsadót az intézményi kapcsolataiból választja ki, és ajánlja a segítő a fiatalnak, amennyiben "házon belül" nincs alkalmazásban az adott szakember.

A hivatalos ügyekben való segítségnyújtás, bármely előbb említett szolgáltatásra épülhet, ami lehet hivatali telefonálás, faxolás, fénymásolás, kérelem, pályázatírás, önéletrajzírás.

5.1 Egyéb ifjúsági szolgáltatások

5.1.1. Ifjúsági információs pont (IP)

Komplex ifjúsági információs és tanácsadó szolgáltatásokhoz kapcsolódnak általában, így szolgáltatásaik is megegyeznek, de nem ritka, hogy egy "hordozószolgáltatás" mellett működnek, mint művelődési házban, családsegítő szolgáltatásban. Fontos ebben az esetben a szakmai identitás megőrzése. Alapelvei: alacsonyküszöbű rendszer, szakképzett személyzet, információk megbízhatósága és naprakészsége.

5.1.2. Mobil ifjúsági szolgálatok (MISZ)

A legmeghatározóbb szolgáltatása az információnyújtás. Elsődleges célja, hogy azokon a helyeken és színtereken is elérhetővé tegye az ifjúsági szolgáltatást, ahol az ifjak ugyan jelen vannak, de más módon nem, vagy csak korlátozott módon érhetőek el ezek a szolgáltatások számukra.

Leggyakoribb szolgáltatásai:

- internet-használat
- on-line és off-line adatbázisok használata
- kiadványok, katalógusok, ismertető hozzáférhetővé tétele
- szakember segítsége az információk keresésében, elemzésében, értékelésében
- animátor szolgáltatás
- tematikus tanácsadás

5.1.3. Telefonszolgálatok (ITSZ)

A telefonos lelki segélyszolgálatokhoz hasonlóan krízisintervenció tevékenységet végeznek, ahol különösen fontos szerepe van a szakmai felkészültségnek. Az ITSZ a rogersi -iskola kliensközpontú felfogásának megfelelően dolgozik, és beszélgetésvezetéseit is ezen alapelvek mentén végzi.

Az egyik legnagyobb ITSZ szolgáltatásdefiniója a következő: " Ha beszélgetni szeretnél valakivel, ha kíváncsi vagy valamire, de nem tudod senkitől sem megkérdezni, ha bajban vagy és segítségre van szükséged, mi meghallgatunk, és segítünk."

A hívók számára anonimitást és ingyenességet biztosítanak.

5.1.4. Egynapos programszolgáltatások

A fiatalok strukturált szabadidő eltöltésében egyre nagyobb hangsúlyt kapnak az egynapos rendezvények, akciók, események. Ilyen rendezvények lehetnek a fesztiválok, koncertek, felvonulások, kábítószer-ellenes rendezvények, stb. Attól függetlenül, hogy ezek a programok csak pár órát, vagy egy napot tartanak, a szocializáció színterévé válnak, hiszen számos résztvevővel számolnak. Pontosan ezért, a programszervezőknek nagyon tudatosan kell felépíteniük a rendezvényt, hogy az elérje a kitűzött célját.

Az egynapos programok célja lehet:

- oldják a magányt, a társas kapcsolatok kialakításának lehetősége
- lehetőség a hasznos szabadidő-eltöltésre
- a kulturális élmények jóvoltából értéket teremtenek
- az önkifejezésnek teret adnak
- hozzájárulnak a szemléletformáláshoz

Speciális egynapos rendezvénynek számít a gyermekjóléti alapellátás keretében működtetett, alternatív napközbeni ellátás egyik formája a **játszóház**, melynek célja, hogy az iskolán kívüli időszakokra hasznos szabadidő-eltöltést és akár felügyeletet is biztosítsanak a gyerekeknek. A játszóház másik fontos célja a fejlesztő munka megvalósítása. Mind a felügyeletet, mind a foglalkozásokat képzett szakemberek látják el: szabadidő-szervezők, szociálpedagógusok, ifjúságsegítők, animátorok.

A játszóház működésének mögöttes hozadéka, hogy az adott környezetben (lakótelepen, városnegyedben, faluban) egy közösségi színtérré válik, amit érdemes kihasználni, és adott eseményekhez kötődően (karácsony, Mikulás, anyák napja, stb.) minél több embert bevonni, és megmozdítani. Ezáltal egy-egy rendezvény megszervezésében motiválhatók a szülők és a gyermekek, és közösen dolgoznak, új lehetőséget adva ezzel a közösen töltött időhöz.

5.1.5. Többnapos programszolgáltatás

Több céllal is szervezhető többnapos program, mint például a szórakoztatás (fesztiválok), illetve a fejlesztő jellegű (táborok) programsorozat, ami ismeretátadásra és nevelési érdekekre épül. A fejlesztő jellegű programokat jellemzi a pedagógia és a közösségfejlesztés módszere, míg a szórakoztatási célúaknál inkább az élményszerzés dominál.

A szervezőkre, a táboroztatókra különösen nagy felelősség hárul, hiszen több napon keresztül, a nap minden órájában felelősséggel tartoznak a résztvevők fizikai és szellemi "jólétéért".

Világosan látható, hogy Ádám problémás viselkedésének kezelése, a bemutatott segítő szervezetek szinte mindegyikébe megtörténhet, hiszen valószínűleg problémája szerteágazó, és több kompetenciaterületet is érint. Valójában a legadekvátabb segítő szolgáltatás számára a gyermekjóléti szolgálat, ahol családgondozás formájában nyílik lehetőség megismerni Ádámot, és azt a lelki folyamatot, ami egy agresszív, kicsapongó, galeribe verődő, alkoholizáló fiatallá tette. A családgondozás során lehetősége van Ádámnak és a nagymamájának segítő beszélgetés keretében találkozni professzionális segítő szakemberrel, aki külső szemként, segít rálátni a problémákra. A nevelési tanácsadó segítséget nyújthat a mélyebb pszichológiai folyamatok feltárásában, illetve a diagnosztálásában, a pályaválasztási tanácsadó segítségével lehetőség van életcélok kijelölésére a képességek és Ádám érdeklődésének megfelelően. A családsegítő szolgálat segítséget tud nyújtani esetleg egy családterápia lehetőségével, és az ifjúsági tanácsadó szolgálat közösségi programlehetőséget, nyári munkalehetőséget tud ajánlani Ádámnak, ami a szabadidő-eltöltés egy másik aspektusát tudja megvilágítani számára, értékteremtő jelleggel. Bármelyik segítő szolgáltatás is lépjen a család életébe, a legfontosabb, hogy Ádám és a nagymamája együttműködését elnyerje a segítő, majd ezt követően a problémájuk feltárása körültekintő legyen, és a konkrét célok megfogalmazásra kerüljenek, amik a közös munka irányát meghatározzák és a bevonható szolgáltatások körét is kijelölik. Ádám problémájának megoldása továbbá akkor lesz csak eredményes, ha a család életébe belépő segítő szervezetek kommunikálnak egymással, együttműködnek, és a feladatokat felosztják egymás és a család közt.

TANULÁSIRÁNYÍTÓ

Az ifjúságsegítés, s általában a segítő munka szakmai szempontból fejlesztő, támogató és segítő tevékenység. Az ifjúságsegítő szakember a szociális segítség alapfeladatait is ellátja munkája során.

Ahhoz, hogy e segítői feladatoknak, s a segítséssel szemben támasztott elvárásoknak meg tudjon Ön felelni, szükséges néhány módszerbeli tanács megfogalmazása.

Először is azt kell szem előtt tartania, hogy e tananyagban szereplő tartalmat a megértéshez való hozzásegítés érdekében át kell ültetnie a gyakorlatra; tehát konkrét feladatokat kell megoldani, s nem is egyedül, hanem tanuló párral.

A tananyag tartalmaz köznyelvi és szakmai nyelvi megfogalmazásokat, szófordulatokat egyaránt; mindkét tartalmi megfogalmazást el kell tudnia olvasni, s értelmeznie is kell tudni. Az értelmezéshez szakkönyveket, illetve az internetet vegye igénybe, s emellett, akárcsak a feladatok megoldásánál, törekedjen az olvasottakról tanuló párral beszélgetni, illetve településén lévő minél több segítő szolgáltatást felkeresni személyesen, vagy szóróanyagokon, vagy interneten keresztül.

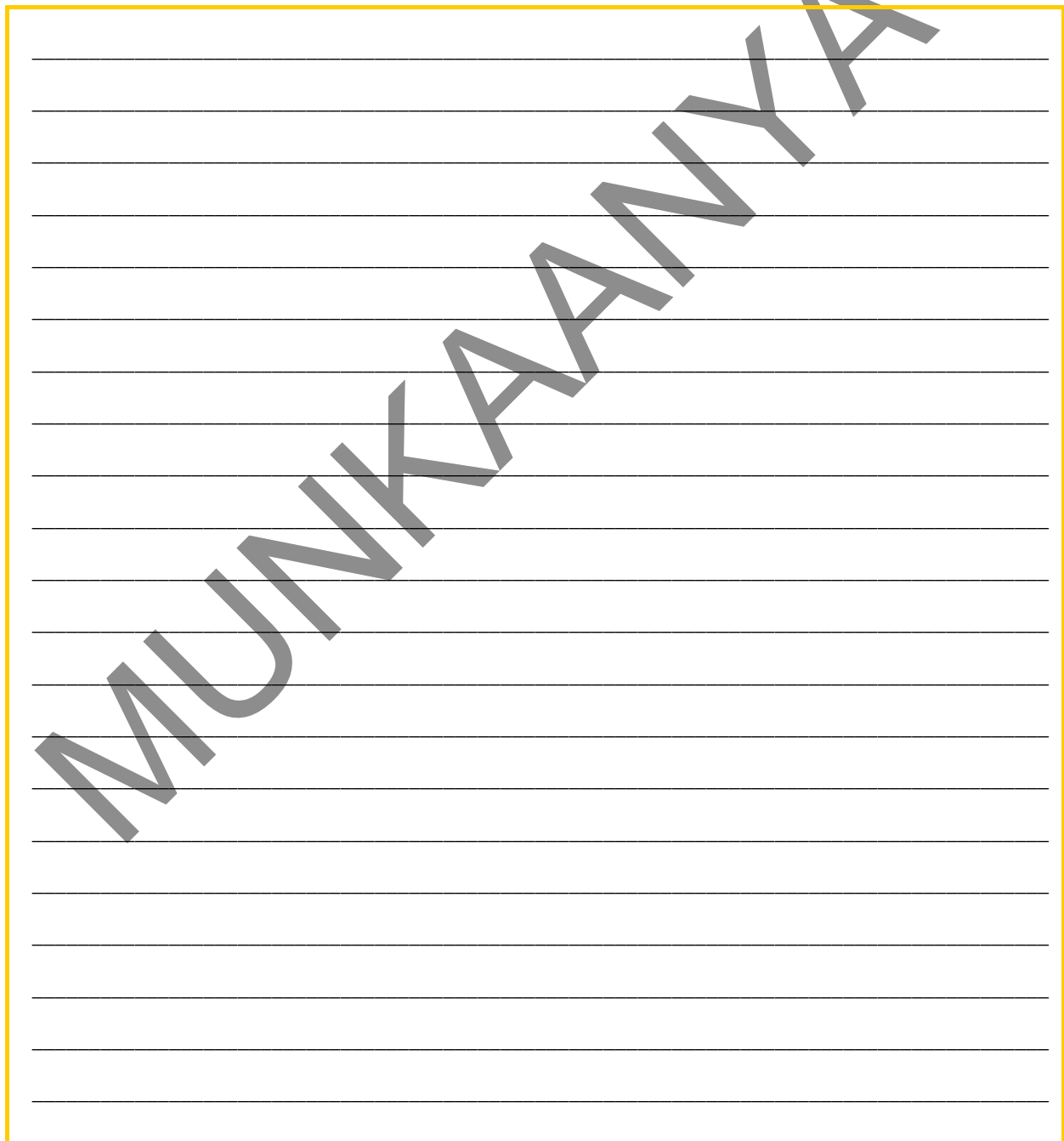
MUNKKAMENY

ÖNELLENŐRZŐ FELADATOK

1. feladat

A feladatot önálló kutató munka keretében oldja meg, majd kiscsoportos formában ossza meg csoporttársaival tapasztalatát!

Keressen fel személyesen, vagy amennyiben ez nem lehetséges interneten, a szervezet szakmai programján keresztül egy, a településén működő segítő szervezetet! Mutassa be annak célját, feladatát, szolgáltatásait és a leggyakrabban megjelenő igényeket!

2. feladat

A feladatot önálló kutató munka keretében oldja meg, majd kiscsoportos formában ossza meg csoporttársaival tapasztalatát!

Az 1. feladatban megismert segítő szervezet működési jellemzőit, gyakorlatát, hasonlítsa össze a tananyagban és az intézmény működésére, feladataira vonatkozó jogszabályban leírtakra, és vesse össze a két információt. Vonja le a következtetéseket, és adjon javaslatot az esetleges hiányok pótlására!

MUNKANYAG

MUNKANYAG

MEGOLDÁSOK

1. feladat

A tananyag tartalma segítő szervezetek működését, szolgáltatásait kívánja megismertetni a hallgatóval. Azonban az anyagban említett szervezetek listája csupán töredéke a működő szervezeteknek. Fontos, hogy az ifjúságsegítő képes legyen felismerni a segítő szervezeteket, képes legyen az ott dolgozó szakemberekkel kapcsolatot létesíteni. A feladat értékelésének ez az elsődleges szempontja.

A segítő szervezet megismerése strukturált kell, hogy legyen (cél, célcsoport, feladatok, szolgáltatások bemutatása, a szolgáltatások elérésének lehetőségei, alapelvek), célorientált, és teljes körű.

A segítő szervezet működésének és az ott tapasztaltaknak a bemutatása a kiscsoportban megmutatja, hogy a hallgató megértette-e a szervezeti célokat, képes-e erről meggyőzni a csoporttársait, akik a kérdéseikkel mélyíthetik a szervezetről kapott információkat.

2. Feladat

A meglátogatott/megismert segítő szervezet és a működési alapokat lefektető jogszabályi előírások összevetése, az információk integrálására vonatkozó képességét méri a hallgatónál, illetve képet adnak arról, hogy a hallgató az elméleti tudást, hogyan tudja gyakorlatba átültetni, ami egy segítőket képző folyamatban nagyon fontos szempont.

A hallgató el kell, hogy tudja helyezni a megismert segítő szolgáltatást a segítség (szociális, oktatási, gyermekvédelmi, egészségügyi, stb.) rendszerében, és az adott szolgáltatáshoz kapcsolódó jogszabályokat is ismernie kell.

Az elemzés során fel kell ismernie a gyakorlat és az előírások közötti összefüggéseket és hiányokat. A hiányok kapcsán, meg kell fogalmaznia a hiányzó szolgáltatási egységet.

IRODALOMJEGYZÉK

A címelem tartalma és formátuma nem módosítható.

FELHASZNÁLT IRODALOM

Nagy Ádám (szerkesztő): Ifjúságügy. Ifjúsági szakma, ifjúsági munka. Palócvilág Alapítvány, Új Mandátum Könyvkiadó, Budapest, 2008.

Módszertani Gyermekjóléti Szolgálatok Országos Egyesülete – Konszenzus Kiadványok 2010. – innen: A gyermekjóléti szolgáltatók feladatai a kábítószer-használat megelőzésében és a szerhasználattal érintett gyermekek ellátásában

AJÁNLOTT IRODALOM

Nagy Ádám (szerkesztő): Ifjúságügy. Ifjúsági szakma, ifjúsági munka. Palócvilág Alapítvány, Új Mandátum Könyvkiadó, Budapest, 2008.

A(z) 1896–06 modul 007–es szakmai tankönyvi tartalomeleme felhasználható az alábbi szakképesítésekhez:

A szakképesítés OKJ azonosító száma:	A szakképesítés megnevezése
55 762 01 0000 00 00	Ifjúságsegítő

A szakmai tankönyvi tartalomelem feldolgozásához ajánlott óraszám:
25 óra

MUNKANYELV

MUNKANYAG

A kiadvány az Új Magyarország Fejlesztési Terv
TÁMOP 2.2.1 08/1-2008-0002 „A képzés minőségének és tartalmának
fejlesztése” keretében készült.

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap
társfinanszírozásával valósul meg.

Kiadja a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézet

1085 Budapest, Baross u. 52.

Telefon: (1) 210-1065, Fax: (1) 210-1063

Felelős kiadó:

Nagy László főigazgató